

Momenten van diaconale bezinning

Spreuken 11: 24-25

Schatrijk

Er is een televisiereclame die gaat over de vraag: 'hoe word je schathemeltjeriek?'. Een bank heeft aan diverse mensen - een filosoof, een boer, een ondernemer, een stamoudste en iemand die zonder geld leefde - gevraagd wat voor hen rijkdom was. Uit deze reclame kwamen interessante inzichten.

De twee die mij het meest aanspraken, licht ik hieruit:

- De filosoof (https://www.youtube.com/embed/rXBWOwVZ-_c) zegt: Rijk word je als je anderen ook rijk maakt.
- De boer (<https://www.youtube.com/watch?v=YFQE8O90DvI>) zegt: Ik denk dat rijkdom meer het verkleinen van je hebzucht is dan het vergroten van je bezit.

Vergaarmiddel

Zomaar twee uitspraken die ook in onze kerken hadden kunnen worden uitgesproken. Als eerste 'Rijk word je als je anderen ook rijk maakt'. Wat zou hiermee bedoeld worden?

Als je het complete filmpje van de filosoof uitkijkt, kom je wellicht niet op het onderstaande. Toch kun je als diaconie heel wat met dit citaat.

De filosoof stipt een aantal pijnpunten aan, over wat geld hedendaags voor mensen betekent. Geld wordt als vergaarmiddel gezien, terwijl het eigenlijk is bedoeld om te rouleren. Als voorbeeld heeft de filosoof het over een persoon die kippen bezit en van de schoenmaker schoenen nodig heeft. De schoenmaker heeft echter geen behoefte aan kippen. Als vervanging van de kippen word nu het geld als waarde aangeboden. Simpel, maar zo zou het moeten zijn.

Delen

Nu naar de diaconie. Geld is dus niet bedoeld als verzamelobject, maar om te delen. Wij geloven dat we alles van God hebben gekregen, ook geld. In zekere zin deelt Hij met ons opdat wij ook weer delen met onze naasten, zodat onze naasten ook kunnen delen. Dat maakt ons oprecht rijk.

Binnen de kerk hebben we diverse mogelijkheden om onze naaste in nood deelgenoot te maken van onze gegeven rijkdom. Benutten we die mogelijkheden voldoende of wordt nog steeds het voorvakje van de portemonnee - waar toevallig nog een beetje kleingeld in zit - leeggehaald? Geven we nog steeds bewust met het idee onze naaste oprecht te dienen?

Echte rijkdom

'Op het moment dat het goed gaat met een christen, zou het ook goed moeten gaan met de omgeving van die christen - dat is wat de christen echt rijk maakt.' Deze stelling wordt ondersteund door het gelezen gedeelte in Spreuken. Wie vrijgevig is, wordt rijker. Wie gierig is, wordt arm. Wie gul geeft, gedijt. Wie te drinken geeft, krijgt te drinken.

Kortom: Niet wie heeft is rijk, maar wie geeft is rijk. (Zie 1 Timotheüs 6: 17-19.)

Tevredenheid

En dan de tweede uitspraak: 'Ik denk dat rijkdom meer het verkleinen van je hebzucht is dan het vergroten van je bezit'. Dit gaat over tevreden zijn met wat je hebt. We leven in een wereld die door de moderne technieken steeds kleiner en kleiner wordt. We zien beelden van leed door onder meer honger, ziekte en oorlog. Toch lijkt het er soms op dat we niet *echt* geraakt worden als we zien hoe mensen - voor wie het niet vanzelfsprekend is dat er elke dag eten op tafel staat - moeite hebben om rond te komen. Wat zegt dat over ons?

Of brengt het ons in beweging om vanuit onze rijkdom de nood van de naaste te lenigen?

(Gespreks)vragen

1. Vraag u eens eerlijk af: Ben ik wel of niet bezorgd om materiële zaken? Een vraag die Jezus ons stelt in Mattheüs 6 (vers 31).
2. Je mag genieten van je bezit en geld. Maar is genoeg ook genoeg? (*Veel ver-veel-t*, je wordt er niet gelukkig van.) Zie ook Prediker 5: 18-19. En 1 Tim. 6: 17-18. Betrapt u uzelf er ook wel eens op dat u te druk bent met verzamelen?
3. Op welke manieren kunt u in beweging komen (of bent u al in beweging) om vanuit uw eigen 'rijkdom' de nood van de naaste te lenigen?

Gerko van Veen